

Z A K O N

O SPREČAVANJU NASILJA U PORODICI

I. UVODNE ODREDBE

Predmet Zakona

Član 1.

Ovim zakonom uređuje se sprečavanje nasilja u porodici i postupanje državnih organa i ustanova u sprečavanju nasilja u porodici i pružanju zaštite i podrške žrtvama nasilja u porodici.

Ovaj zakon ne primenjuje se na maloletna lica koja učine nasilje u porodici.

Cilj Zakona

Član 2.

Cilj ovog zakona je da na opšti i jedinstven način uredi organizaciju i postupanje državnih organa i ustanova i time omogući delotvorno sprečavanje nasilja u porodici i hitnu, blagovremenu i delotvornu zaštitu i podršku žrtvama nasilja u porodici.

Sprečavanje nasilja u porodici, neposredna opasnost od nasilja u porodici, nasilje u porodici

Član 3.

Sprečavanje nasilja u porodici sastoji se od skupa mera kojima se otkriva da li preti neposredna opasnost od nasilja u porodici i skupa mera koje se primenjuju kada je neposredna opasnost otkrivena.

Neposredna opasnost od nasilja u porodici postoji kada iz ponašanja mogućeg učinioca i drugih okolnosti proizlazi da je on spreman da u vremenu koje neposredno predstoji po prvi put učini ili ponovi nasilje u porodici.

Nasilje u porodici, u smislu ovog zakona, jeste akt fizičkog, seksualnog, psihičkog ili ekonomskog nasilja učinioca prema licu sa kojim se učinilac nalazi u sadašnjem ili ranijem bračnom ili vanbračnom ili partnerskom odnosu ili prema licu sa kojim je krvni srodnik u pravoj liniji, a u pobočnoj liniji do drugog stepena ili sa kojim je srodnik po tazbini do drugog stepena ili kome je usvojitelj, usvojenik, hranjenik ili hranitelj ili prema drugom licu sa kojim živi ili je živio u zajedničkom domaćinstvu.

Primena ovog zakona na određena krivična dela

Član 4.

Ovaj zakon primenjuje se i na saradnju u sprečavanju nasilja u porodici (čl. 24 – 27) u krivičnim postupcima za krivična dela:

- 1) proganjanje (član 138a Krivičnog zakonika);
- 2) silovanje (član 178. Krivičnog zakonika);
- 3) obljava nad nemoćnim licem (član 179. Krivičnog zakonika);
- 4) obljava nad detetom (član 180. Krivičnog zakonika);
- 5) obljava zloupotrebom položaja (član 181. Krivičnog zakonika);
- 6) nedozvoljene polne radnje (član 182. Krivičnog zakonika);

- 7) polno uznemiravanje (član 182a Krivičnog zakonika);
- 8) podvođenje i omogućavanje vršenja polnog odnosa (član 183. Krivičnog zakonika);
- 9) posredovanje u vršenju prostitucije (član 184. Krivičnog zakonika);
- 10) prikazivanje, pribavljanje i posedovanje pornografskog materijala i iskorišćavanje maloletnih lica za pornografiju (član 185. Krivičnog zakonika);
- 11) navođenje deteta na prisustvovanje polnim radnjama (član 185a Krivičnog zakonika);
- 12) zapuštanje i zlostavljanje maloletnog lica (član 193. Krivičnog zakonika);
- 13) nasilje u porodici (član 194. Krivičnog zakonika);
- 14) nedavanje izdržavanja (član 195. Krivičnog zakonika);
- 15) kršenje porodičnih obaveza (član 196. Krivičnog zakonika);
- 16) rodoskrnuće (član 197. Krivičnog zakonika);
- 17) trgovina ljudima (član 388. Krivičnog zakonika);
- 18) druga krivična dela, ako je krivično delo posledica nasilja u porodici.

Ovaj zakon se primenjuje i na pružanje zaštite i podrške žrtvama krivičnih dela iz stava 1. ovog člana (u daljem tekstu: krivična dela određena ovim zakonom).

Primena drugih propisa

Član 5.

Ako ovim zakonom nije drugačije određeno, na sprečavanje nasilja u porodici, u postupcima protiv učinilaca krivičnih dela određenih ovim zakonom i na pružanje zaštite i podrške žrtvama nasilja u porodici i žrtvama krivičnih dela određenih ovim zakonom primenjuju se Krivični zakonik, Zakonik o krivičnom postupku, Zakon o parničnom postupku, Porodični zakon i Zakon o policiji.

Disciplinska odgovornost

Član 6.

Nepostupanje sudija, javnih tužilaca i zamenika javnih tužilaca u rokovima koji su određeni ovim zakonom predstavlja disciplinski prekršaj.

II. NADLEŽNI ORGANI I USTANOVE

Član 7.

Za sprečavanje nasilja u porodici i pružanje zaštite i podrške žrtvama nasilja u porodici i žrtvama krivičnih dela određenih ovim zakonom nadležni su policija, javna tužilaštva, sudovi opšte nadležnosti i prekršajni sudovi, kao nadležni državni organi, i centri za socijalni rad, kao ustanove.

Pored nadležnih državnih organa i centara za socijalni rad, u sprečavanju nasilja u porodici, preko davanja pomoći i obaveštavanja o nasilju, kao i pružanju podrške žrtvama nasilja učestvuju i druge ustanove u oblasti dečje, socijalne zaštite, obrazovanja, vaspitanja i zdravstva (u daljem tekstu: državni organi i ustanove nadležne za primenu ovog zakona), kao i tela za rodnu ravnopravnost na nivou lokalnih samouprava.

Podršku žrtvama nasilja u porodici i žrtvama krivičnih dela određenih ovim zakonom mogu da pruže i druga pravna i fizička lica i udruženja.

Policija

Član 8.

Rukovodilac područne policijske uprave određuje policijske službenike koji su završili specijalizovanu obuku, da bi sprečavali nasilje u porodici i pružali zaštitu žrtvama nasilja (u daljem tekstu: nadležni policijski službenik).

Javno tužilaštvo

Član 9.

U svakom javnom tužilaštvu, osim onih posebne nadležnosti, javni tužilac određuje zamenike javnog tužioca koji su završili specijalizovanu obuku da bi ostvarivali nadležnosti javnog tužilaštva u sprečavanju nasilja u porodici i gonjenju učinilaca krivičnih dela određenih ovim zakonom.

Sudovi

Član 10.

Predsednik svakog suda opšte nadležnosti i prekršajnog suda određuje sudije koje su završile specijalizovanu obuku da sude u predmetima sprečavanja nasilja u porodici i za krivična dela određena ovim zakonom.

Kao predmeti sprečavanja nasilja u porodici smatraju se postupci za produženje hitne mere, postupci za određivanje mera zaštite od nasilja u porodici predviđenih Porodičnim zakonom (u daljem tekstu: mere zaštite od nasilja u porodici) i prekršajni postupci za prekršaje predviđene ovim zakonom (član 36).

Centar za socijalni rad

Član 11.

Rukovodilac svakog centra za socijalni rad određuje među zaposlenima u centru tim stručnjaka da pomažu u sprečavanju nasilja u porodici i pružaju podršku žrtvama nasilja.

III. POSTUPAK

Opšta pravila

Član 12.

Državni organi i ustanove nadležne za primenu ovog zakona dužni su da brzo, delotvorno i koordinisano sprečavaju nasilje u porodici i vršenje krivičnih dela određenih ovim zakonom i da pruže žrtvi zaštitu, pravnu pomoć i psihosocijalnu i drugu podršku radi njenog oporavka, osnaživanja i osamostaljivanja.

a) Sprečavanje nasilja u porodici

Prijava i prepoznavanje nasilja u porodici

Član 13.

Svako mora da policiji ili javnom tužiocu prijavi bez odlaganja nasilje u porodici ili neposrednu opasnost od njega.

Državni i drugi organi, organizacije i ustanove obavezni su da neodložno prijave policiji ili javnom tužiocu svako saznanje o nasilju u porodici ili neposrednoj opasnosti od njega.

Nadležni državni organi i centri za socijalni rad (čl. 8 – 11) dužni su da u okviru svojih redovnih poslova prepoznaju nasilje u porodici ili opasnost od njega.

Prepoznavanje može da proizađe iz proučavanja prijave koju je bilo kome podnela žrtva nasilja, uočavanjem tragova fizičkog ili drugog nasilja na žrtvi i drugih okolnosti koje ukazuju na postojanje nasilja u porodici ili neposredne opasnosti od njega.

Javni tužilac kome je prijavljeno nasilje ili neposredna opasnost od njega, dužan je da prijavu odmah prosledi policijskim službenicima, da bi oni o tome obavestili nadležnog policijskog službenika (član 14. stav 1).

Postupanje policijskih službenika

Član 14.

Policijski službenici dužni su da odmah obaveste nadležnog policijskog službenika o svakom nasilju u porodici ili neposrednoj opasnosti od njega, bez obzira kako su za to saznali, i imaju pravo da, sami ili na zahtev nadležnog policijskog službenika, dovedu mogućeg učinioca u nadležnu organizacionu jedinicu policije, radi vođenja postupka.

Zadržavanje u nadležnoj organizacionoj jedinici policije radi vođenja postupka može trajati najduže osam časova.

Tokom postupka u nadležnoj organizacionoj jedinici policije mogući učinilac mora da se pouči i da mu se omogući kontakt i korišćenje usluga branioca i pravne pomoći u skladu sa Ustavom i zakonima Republike Srbije.

Postupanje nadležnog policijskog službenika

Član 15.

Nadležni policijski službenik mora da mogućem učiniocu koji je doveden u nadležnu organizacionu jedinicu policije pruži priliku da se izjasni o svim bitnim činjenicama, da prikupi potrebna obaveštenja od drugih policijskih službenika, odmah proceni rizik neposredne opasnosti od nasilja u porodici (u daljem tekstu: procena rizika) i da, pod uslovima određenim ovim zakonom (član 17. stav 1), izrekne hitnu meru za sprečavanje nasilja u porodici (u daljem tekstu: hitna mera).

Ako mogući učinilac nije doveden u nadležnu organizacionu jedinicu policije, nadležni policijski službenik procenjuje rizik odmah kada primi od policijskih službenika obaveštenje o nasilju ili neposrednoj opasnosti od njega.

Pre okončanja procene rizika, nadležni policijski službenik može, po potrebi, zatražiti mišljenje centra za socijalni rad.

Procena rizika

Član 16.

Procena rizika zasniva se na dostupnim obaveštenjima i odvija se u što kraćem roku.

Pri proceni rizika naročito se vodi računa o tome da li je mogući učinilac ranije ili neposredno pre procene rizika učinio nasilje u porodici i da li je spreman da ga ponovi, da li je pretio ubistvom ili samoubistvom, poseduje li oružje, da li je mentalno bolestan ili zloupotrebljava psihoaktivne supstance, da li postoji sukob oko starateljstva nad detetom ili oko načina održavanja ličnih odnosa deteta i roditelja koji je mogući učinilac, da li je mogućem učiniocu izrečena hitna mera ili određena mera zaštite od nasilja u porodici, da li žrtva doživljava strah i kako ona procenjuje rizik od nasilja.

Nadležni policijski službenik odmah dostavlja sva dostupna obaveštenja o nasilju u porodici ili neposrednoj opasnosti od njega i procenu rizika – ako ona

ukazuje na neposrednu opasnost od nasilja – osnovnom javnom tužiocu na čijem području se nalazi prebivalište, odnosno boravište žrtve, centru za socijalni rad i grupi za koordinaciju i saradnju.

Ako nadležni policijski službenik ustanovi postojanje opasnosti koja nije neposredna, sva dostupna obaveštenja o nasilju u porodici ili opasnosti od njega i svoju procenu rizika dostavlja osnovnom javnom tužiocu i centru za socijalni rad.

Hitne mere

Član 17.

Ako posle procene rizika ustanovi neposrednu opasnost od nasilja u porodici, nadležni policijski službenik donosi naređenje kojim izriče hitnu meru učiniocu koji je doveden u nadležnu organizacionu jedinicu policije (član 15. stav 1).

Hitne mere su: mera privremenog udaljenja učinioca iz stana i mera privremene zabrane učiniocu da kontaktira žrtvu nasilja i prilazi joj.

Naređenjem mogu da se izreknu obe hitne mere.

Naređenje sadrži: naziv organa koji ga donosi, podatke o licu kome se izriče hitna mera, vrstu hitne mere koja se izriče i njeno trajanje, dan i čas izricanja hitne mere i obavezu lica kome je izrečena hitna mera da se po njenom isteku javi policijskom službeniku koji je izrekao.

Naređenje se uručuje licu kome je hitna mera izrečena. Ako ono odbije prijem naređenja, nadležni policijski službenik sastavlja o tome belešku, čime se smatra da je naređenje uručeno.

Nadležni policijski službenik dostavlja naređenje, odmah posle njegovog uručivanja, osnovnom javnom tužiocu na čijem području se nalazi prebivalište, odnosno boravište žrtve, centru za socijalni rad i grupi za koordinaciju i saradnju, a žrtva nasilja pismeno se obaveštava o vrsti hitne mere koja je izrečena.

Postupanje javnog tužioca

Član 18.

Posle prijema obaveštenja, procene rizika i naređenja, osnovni javni tužilac proučava obaveštenja i vrednuje procenu rizika nadležnog policijskog službenika.

Ako posle toga ustanovi neposrednu opasnost od nasilja u porodici, dužan je da sudu podnese predlog da se hitna mera produži, u roku od 24 časa od časa uručivanja naređenja licu kome je izrečena hitna mera.

Uz predlog, osnovni javni tužilac dostavlja sudu i procenu rizika nadležnog policijskog službenika, svoje vrednovanje njegove procene rizika i druge dokaze koji ukazuju na neposrednu opasnost od nasilja u porodici.

Postupanje suda u prvom stepenu

Član 19.

Predlog da se hitna mera produži podnosi se osnovnom sudu na čijem području se nalazi prebivalište, odnosno boravište žrtve, a o predlogu odlučuje sudija pojedinac.

Sud produžava hitnu meru ako posle vrednovanja procene rizika nadležnog policijskog službenika, vrednovanja procene rizika koje je učinio osnovni javni tužilac, ocene priloženih dokaza i tvrdnji iz predloga osnovnog javnog tužioca i ocene izjašnjenja lica kome je hitna mera izrečena, ustanovi neposrednu opasnost od nasilja u porodici, inače odbija predlog kao neosnovan.

Rešenje o predlogu donosi se bez održavanja ročišta, u roku od 24 časa od prijema predloga da se hitna mera produži.

Žalba protiv rešenja osnovnog suda

Član 20.

Osnovi javni tužilac i lice kome je izrečena hitna mera mogu protiv rešenja osnovnog suda podneti žalbu višem sudu, u roku od tri dana od dana prijema rešenja, a preko osnovnog suda koji je doneo rešenje.

Osnovni sud dužan je da žalbu i sve spise predmeta prosledi višem sudu u roku od 12 časova od prijema žalbe.

O žalbi odlučuje veće višeg suda od troje sudija, u roku od tri dana od dana kada je primilo žalbu od osnovnog suda.

Viši sud može odbiti žalbu i potvrditi rešenje osnovnog suda ili usvojiti žalbu i preinačiti rešenje osnovnog suda. On ne može ukinuti rešenje osnovnog suda i predmet vratiti osnovnom sudu na ponovno postupanje.

Žalba ne odlaže izvršenje rešenja osnovnog suda.

Na postupak odlučivanja o produžavanju hitne mere shodno se primenjuje zakon kojim se uređuje parnični postupak, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Trajanje hitnih mera

Član 21.

Hitna mera koju izriče nadležni policijski službenik traje 48 časova od uručenja naređenja.

Sud može hitnu meru produžiti za još 30 dana.

Ako bude produžena hitna mera privremenog udaljenja učinioca iz stana, lice kome je izrečena može da u pratnji policijskih službenika uzme iz stana neophodne lične stvari.

b) Posebne odredbe o krivičnom postupku

Obaveza prijavljivanja krivičnog dela

Član 22.

Lice koje ima saznanja o izvršenom krivičnom delu određenom ovim zakonom dužno je da to prijavi policiji ili javnom tužiocu.

Hitnost u odlučivanju o merama za obezbeđenje prisustva okrivljenog

Član 23.

U krivičnom postupku koji se vodi za krivična dela određena ovim zakonom, sud je dužan da u roku od 24 časa odluči o predlogu javnog tužioca za određivanje mere zabrane prilaženja, sastajanja ili komuniciranja sa određenim licem i posećivanja određenih mesta, mere zabrane napuštanja boravišta i mere zabrane napuštanja stana.

IV. SARADNJA U SPREČAVANJU NASILJA U PORODICI

Lica određena za vezu

Član 24.

Lica određena za vezu imenuju se u policijskoj upravi, osnovnom i višem javnom tužilaštvu, osnovnom i višem sudu i centru za socijalni rad.

Imenuje ih rukovodilac policijske uprave, javni tužilac, predsednik suda i rukovodilac centra za socijalni rad, iz reda nadležnih policijskih službenika i sudija i zamenika javnih tužilaca koji su završili specijalizovanu obuku, i zaposlenih u centru za socijalni rad.

Lica određena za vezu svakodnevno razmenjuju obaveštenja i podatke bitne za sprečavanje nasilja u porodici, otkrivanje, gonjenje i suđenje za krivična dela određena ovim zakonom i za pružanje zaštite i podrške žrtvama nasilja u porodici i žrtvama krivičnih dela određenih ovim zakonom.

Ministar nadležan za unutrašnje poslove, ministar nadležan za poslove pravosuđa i ministar nadležan za poslove porodične zaštite sporazumno propisuju način razmenjivanja obaveštenja i podataka između lica određenih za vezu.

Grupa za koordinaciju i saradnju

Član 25.

Na području svakog osnovnog javnog tužilaštva obrazuje se grupa za koordinaciju i saradnju.

Ona razmatra svaki slučaj nasilja u porodici koji nije okončan pravosnažnom sudskom odlukom u građanskom ili krivičnom postupku, slučajeve kada treba da se pruži zaštita i podrška žrtvama nasilja u porodici i žrtvama krivičnih dela iz ovog zakona, izrađuje individualni plan zaštite i podrške žrtvi i predlaže nadležnom javnom tužilaštvu mere za okončanje sudskih postupaka.

Grupa za koordinaciju i saradnju održava sastanke najmanje jednom u 15 dana, a o toku sastanka vodi zapisnik.

Sastancima mogu, po potrebi, prisustvovati predstavnici obrazovnih, vaspitnih i zdravstvenih ustanova i Nacionalne službe za zapošljavanje, predstavnici drugih pravnih lica i udruženja i pojedinci koji pružaju zaštitu i podršku žrtvama.

Grupa za koordinaciju i saradnju donosi poslovnik o radu kojim se bliže uređuje njen način rada i odlučivanja.

Sastav grupe za koordinaciju i saradnju

Član 26.

Grupu za koordinaciju i saradnju čine predstavnici osnovnih javnih tužilaštava, policijskih uprava i centara za socijalni rad, sa područja za koje se grupa obrazuje.

Članove grupe za koordinaciju i saradnju imenuju rukovodioci organa, iz reda zamenika osnovnog javnog tužioca koji su završili specijalizovanu obuku i nadležnih policijskih službenika i zaposlenih u centrima za socijalni rad koji rade na slučajevima nasilja u porodici.

Grupom za koordinaciju i saradnju predsedava član grupe iz reda zamenika osnovnog javnog tužioca.

Ako je za gonjenje učinilaca krivičnih dela određenih ovim zakonom nadležno više javno tužilaštvo, viši javni tužilac imenuje svog zamenika, koji je završio specijalizovanu obuku, da učestvuje u radu grupe i njome predsedava.

Pravilnik o saradnji

Član 27.

Ministar nadležan za poslove pravosuđa, ministar nadležan za unutrašnje poslove i ministar nadležan za poslove porodične zaštite sporazumno donose pravilnik o saradnji, kojim se bliže uređuju međusobna prava.

Pravilnikom o saradnji određuju se obaveze i saradnja državnih organa i ustanova nadležnih za primenu ovog zakona pri sprečavanju nasilja u porodici i pružanju zaštite i podrške žrtvama nasilja u porodici i žrtvama krivičnih dela određenih ovim zakonom.

V. OBUKA

Specijalizovana obuka

Član 28.

Nadležni policijski službenici i javni tužioci, zamenici javnih tužilaca i sudije koji primenjuju ovaj zakon dužni su da završe specijalizovanu obuku prema programu koji donosi Pravosudna akademija.

Specijalizovanu obuku sprovodi Pravosudna akademija za javne tužioce, zamenike javnih tužilaca i sudije, u saradnji sa drugim stručnim ustanovama i organizacijama, a za policijske službenike specijalizovanu obuku sprovodi Kriminalističko-policijska akademija.

Po završenoj specijalizovanoj obuci, Pravosudna akademija i Kriminalističko-policijska akademija izdaju polaznicima obuke sertifikate o završenoj obuci.

Izdavanje i obrazac sertifikata bliže se uređuju aktom Pravosudne akademije i Kriminalističko-policijske akademije.

VI. ZAŠTITA I PODRŠKA ŽRTVAMA NASILJA U PORODICI I ŽRTVAMA KRIVIČNIH DELA ODREĐENIH OVIM ZAKONOM

Pravo na obaveštenje

Član 29.

Državni organi i ustanove nadležni za primenu ovog zakona dužni su da u prvom kontaktu sa žrtvom nasilja u porodici ili žrtvom krivičnog dela iz ovog zakona daju žrtvi potpuna obaveštenja o organima, pravnim licima i udruženjima koji joj pružaju zaštitu i podršku, na način i na jeziku koji žrtva nasilja razume.

Pravo na besplatnu pravnu pomoć

Član 30.

Žrtva nasilja u porodici i žrtva krivičnog dela iz ovog zakona ima pravo na besplatnu pravnu pomoć, prema posebnom zakonu.

Individualni plan zaštite i podrške žrtvi

Član 31.

Po prijemu procene rizika kojom je ustanovljena neposredna opasnost od nasilja u porodici, grupa za koordinaciju i saradnju izrađuje individualni plan zaštite i

podrške žrtvi, koji sadrži celovite i delotvorne mere zaštite i podrške žrtvi, ali i drugim članovima porodice kojima je podrška potrebna.

U izradi individualnog plana zaštite i podrške žrtvi učestvuje i žrtva, ako to želi i ako to dozvoljava njeno emotivno i fizičko stanje.

Mere zaštite moraju da pruže bezbednost žrtvi, da zaustave nasilje, spreče da se ono ponovi i zaštite prava žrtve, a mere podrške da omoguće da se žrtvi pruži psihosocijalna i druga podrška radi njenog oporavka, osnaživanja i osamostaljivanja.

Individualnim planom zaštite i podrške žrtvi određuju se izvršiocima konkretnih mera i rokovi za njihovo preduzimanje, kao i plan praćenja i procene delotvornosti planiranih i preduzetih mera.

Individualni plan zaštite i podrške žrtvi izrađuje se i za žrtve krivičnih dela iz ovog zakona.

VII. EVIDENCIJA PODATAKA O SLUČAJEVIMA NASILJA U PORODICI

Evidencije

Član 32.

Nadležna policijska uprava vodi evidencije o prijavljenim slučajevima nasilja u porodici i o izricanju i izvršenju hitnih mera i izvršenju mera zaštite od nasilja u porodici.

Evidencija policijske uprave sadrži:

- 1) podatke o prijavljenim slučajevima nasilja u porodici (učesnici događaja, vreme, mesto, prikupljene izjave, okolnosti slučaja, podaci o mogućoj žrtvi i dr.);
- 2) podatke o prijavljenom mogućem učiniocu (ime, prezime, jedinstveni matični broj građana, adresa prebivališta ili boravišta, podatke o ranije određenim merama zaštite od nasilja u porodici);
- 3) podatke o proceni rizika i nazive organa kojima je procena rizika dostavljena;
- 4) podatke o izricanju hitnih mera (datum i broj naređenja o izricanju hitnih mera, njihovo trajanje i vreme početka njihovog trajanja);
- 5) podatke o produženju i izvršenju hitnih mera (broj i datum rešenja osnovnog suda o produženju hitnih mera, podaci o izvršenju hitnih mera);
- 6) podatke o izvršenju mera zaštite od nasilja u porodici.

Osnovni sud vodi evidenciju o svojim odlukama o predlozima za produženje hitnih mera i o određenim merama zaštite od nasilja u porodici.

Evidencija osnovnog suda o predlozima za produženje hitnih mera sadrži:

- 1) podatke o licu kome je produžena hitna mera (ime, prezime, jedinstveni matični broj građana, adresa prebivališta ili boravišta, podatke o ranije određenim merama zaštite od nasilja u porodici);
- 2) broj i datum rešenja kojim je produžena hitna mera;
- 3) broj i datum rešenja kojim je odbijen predlog da se produži hitna mera;
- 4) podatke o žalbi protiv rešenja donetog o predlogu za produženje hitnih mera;
- 5) podatke o odluci donetoj po žalbi.

Evidencija osnovnog suda o određenim merama zaštite od nasilja u porodici sadrži:

- 1) podatke o licu kome je određena mera zaštite od nasilja u porodici (ime, prezime, jedinstveni matični broj građana, adresa prebivališta ili boravišta, podatke o ranije određenim merama zaštite od nasilja u porodici);
- 2) podatke o odluci suda o određivanju mera zaštite od nasilja u porodici (broj i datum odluke, vrsta mere koja je određena i njeno trajanje);
- 3) podatke o žalbi na odluku suda o određivanju mera zaštite od nasilja u porodici;
- 4) podatke o odluci donetoj po žalbi;
- 5) podatke o produženju, odnosno prestanku mera zaštite od nasilja u porodici.

Osnovno javno tužilaštvo vodi evidenciju o predlozima za produženje hitnih mera i zahtevima za određivanje mera zaštite od nasilja u porodici.

Evidencija osnovnog javnog tužilaštva sadrži:

- 1) podatke o licu za koje je predloženo produženje hitnih mera (ime, prezime, jedinstveni matični broj građana, adresa prebivališta ili boravišta, podatke o ranije određenim merama zaštite od nasilja u porodici);
- 2) podatke o produženju hitnih mera (datum i broj predloga za produženje hitnih mera, naziv suda kojem je predloženo produženje hitnih mera, odluka suda po predlogu javnog tužioca, podaci o odluci po žalbi);
- 3) podatke o podnošenju tužbe za određivanje mera zaštite od nasilja u porodici;
- 4) vrsta mere zaštite od nasilja u porodici čije se određivanje traži;
- 5) podatke o odluci suda povodom tužbe za određivanje mere zaštite od nasilja u porodici (broj i datum odluke, vrsta mere koja je određena i trajanje mere);
- 6) podatke o produženju i prestanku mere zaštite od nasilja u porodici.

Nadležni centar za socijalni rad vodi evidenciju o primeni individualnih planova zaštite i podrške žrtvi.

Evidencija centra za socijalni rad sadrži:

- 1) ime, prezime, jedinstveni matični broj građana i adresu prebivališta, odnosno boravišta žrtve;
- 2) podatke o individualnom planu zaštite i podrške žrtvi;
- 3) podatke o planiranim merama zaštite žrtve;
- 4) podatke o planiranim merama podrške žrtvi;
- 5) podatke o izvršiocima konkretnih mera zaštite i podrške i rokovima za njihovo preduzimanje;
- 6) podatke o planu praćenja i proceni delotvornosti planiranih i preduzetih mera.

Evidencije policijskih uprava, osnovnih sudova, osnovnih javnih tužilaštava i centara za socijalni rad vode se u elektronskom obliku i čine Centralnu evidenciju o slučajevima nasilja u porodici (u daljem tekstu: Centralna evidencija), koju vodi Republičko javno tužilaštvo.

Podaci mogu da se unesu u Centralnu evidenciju samo uz korišćenje odgovarajućih zaštićenih pristupnih šifri.

Podaci se čuvaju u evidencijama i u Centralnoj evidenciji deset godina i posle toga brišu.

Pristup evidenciji

Član 33.

Pristup podacima iz Centralne evidencije dozvoljen je samo u svrhu ostvarivanja nadležnosti predviđenih ovim zakonom i uz korišćenje zaštićenih pristupnih šifri.

Zamenik javnog tužioca koji ostvaruje nadležnosti javnog tužilaštva u sprečavanju nasilja u porodici i gonjenju učinilaca krivičnih dela određenih ovim zakonom (član 9) ima pravo na pristup svim podacima iz Centralne evidencije.

Nadležni policijski službenik ima pravo na pristup Centralnoj evidenciji samo u delu koji sadrži podatke iz evidencija područnih policijskih uprava i nadležnih centara za socijalni rad, nadležni sudovi samo u delu koji sadrži podatke iz evidencija koje vode osnovni sudovi, a nadležni centri za socijalni rad – samo u onom delu koji sadrži podatke iz evidencija koje vode centri za socijalni rad.

Zaštita podataka o ličnosti

Član 34.

Državni organi i ustanove nadležne za primenu ovog zakona dužni su da štite podatke o ličnosti, prema zakonu kojim se uređuje zaštita podataka o ličnosti.

Za prikupljanje podataka sadržanih u evidencijama nije potreban pristanak lica na koje se podaci odnose.

VIII. PRAĆENJE PRIMENE ZAKONA

Savet za suzbijanje nasilja u porodici

Član 35.

Vlada obrazuje Savet za suzbijanje nasilja u porodici (u daljem tekstu: Savet), koji prati primenu ovog zakona i poboljšava koordinisanje i delotvornost sprečavanja nasilja u porodici i zaštitu od nasilja u porodici.

Članove Saveta čine predstavnici državnih organa i ustanova nadležnih za primenu ovog zakona.

Savet može, po potrebi, uključiti u rad i predstavnike naučnih i drugih stručnih institucija i udruženja čija je delatnost povezana sa zaštitom od nasilja u porodici.

Sastav, način rada i odlučivanje Saveta bliže se uređuje aktom Vlade o obrazovanju Saveta.

IX. KAZNE NE ODREDBE

Prekršaji

Član 36.

Kaznom zatvora do 60 dana kazniće se za prekršaj lice koje prekrši hitnu meru koja mu je izrečena ili produžena.

Novčanom kaznom od 50.000 dinara do 150.000 dinara kazniće se za prekršaj odgovorno lice u državnom i drugom organu, organizaciji i ustanovi koje

policiji ili javnom tužiocu neodložno ne prijavi ili ne reaguje na prijavu ili opstruira prijavljivanje ili reagovanje na svako saznanje o nasilju u porodici ili neposrednoj opasnosti od njega (član 13. stav 2).

Osuđujuća presuda za prekršaj iz stava 1. ovog člana može se izvršiti pre njene pravnosnažnosti, prema Zakonu o prekršajima.

X. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Rok za donošenje podzakonskih propisa

Član 37.

Podzakonski propisi predviđeni ovim zakonom doneće se u roku od tri meseca od stupanja ovog zakona na snagu, izuzev akta koje donose grupe za koordinaciju i saradnju koji će se doneti u roku od 30 dana od dana njihovog obrazovanja.

Rok za obrazovanje grupa za koordinaciju i saradnju i Saveta i imenovanje lica određenih za vezu

Član 38.

Do dana početka primene ovog zakona obrazovaće se grupe za koordinaciju i saradnju i Savet i imenovaće se lica određena za vezu.

Završna odredba

Član 39.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, a primenjuje se od 1. juna 2017. godine.